JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 4den JUNY, 1831. N. 22

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

NEDERLANDEN.

De zelfstandigheid en onafhankelykheid van een Volk, is niet gelegen in het getal der Burgers, of in de uitgestrektheid van gebied, maar in morele Kracht en Waarde.

In het algemeen erkent men, dat de zelfstandigheid en onafhankelykheid van een volk noch in het getal der burgers, noch in de uitgestrektheid van het gebied, maar in deszelfs morele kracht en waarde gelegen is. Zoodra echter het beginsel zal worden toegepast op de in den aanvang slechts gewenschte, maar thans onvermydelyk geworden scheiding tusschen Holland en Belgie, zyn er, die daaromtrent twyfel voeden, en het kan dus niet dan hoogst belangryk zyn, eens kortelyk na te gaan, wat er van de bedoelde scheiding en de daaraan verbonden vermindering van inwoners en grondgebied, voor ons volksbestaan te vreezen of te hopen is.

Beide deelen van het Koningryk der Nederlanden hebben reeds in vroeger tyden, onder één bestuur geleefd, doch het is ligtelyk te bewyzen, dat zy nimmer wezenlyk één volk hebben uitgemaakt. De verschillende aard, het tegengestelde karakter van Belgen en Hollanders, deed zich dan ook, in onzen oorlog tegen Spanje, ten volle kennen, toen wy met byna bovenmenschelyke krachten ons tegen Philips II. verzetteden. Toen gold het de verwerving van *waarachtige Vryheid*, en onze voorvaderen wisten een leven te wagen, hetwelk zonder dezelve voor hen geene waarde, geene aanlokkelykheid bezat: terwyl daarentegen de Belgische gewesten een slavenjuk bleven dragen, hetwelk, voor hen, alle godsdienstige en staatkundige zelfstandigheid onmogelyk maakte.

Zeven in omtrek onbeduidende gewesten begonnen den stryd tegen den magtigsten Souverein, die toen in Europa regeerde; wiens oppermagt dreigde geheel Europa te verslinden; wiens schatten die van alle Christelyke Koningen, te zamen genomen, overtroffen; wiens vloten de heerschappy voerden in alle zeeën, tegen den Monarch, die zyne voor den lande zoo verderfelyk bedoelingen, door talryke legerbenden konde ondersteunen; legerbenden, die door langdurige oorlogen verhard, door grootsche nationaliteit tot de hoogste geestdrift opgevoerd en door de herinnering aan herhaalde overwinningen verhit, dorstig waren naar eer en buit. Met dezen worstelstryd tegen de dwingelandy, waarvan geen voorbeeld bestaat, hebben wy in de wereldgeschiedenis een blad gevuld, om hetwelk alle volken van Europa ons benyden. Toenmaals moesten wy onze vryheid eerst verwerven en waren daartoe in staat zonder de Zuidelyke Provincien; thans, nu het er op aankomt om de verworven vryheid te bewaren, thans kunnen wy dan ook gemakkelyk diegenen ontberen, die door daden getoond hebben, dat het woord van vryheid zelf eene voor hen nog onverstaanbare klank is.

Het is niet mogelyk, dat wy zouden vergeten zyn, wat wy waren, toen wy alleen stonden. Een ieder weet het, hoe de noordelyke gewesten, zich in 1579 vereenigden en door die vereeniging den grondslag legden tot eenen afzonderlyken staat, welke met de zuidelyke provincien niets gemeens meer had en, in korten tyd, zoo hoogen trap van welvaart en magt bereikte, dat geheel de beschaafde wereld daarvoor verbaasd stond.— Het getuigenis van landgenooten willen wy niet aanhalen; maar wy beroepen ons liever op dat van eenen schryver, die tot eenen van onze nayverigste naburen behoorde, en in 1603 het volgende met opzigt tot de Nederlanden te boek stelde: (*)

"Amsterdam is nooit zonder 700,000 quarters koren, behalve het dagelyksche vertier: hoewel niets daarvan in het land zelf is gegroeid. Er wast overvloed van koren in Polen, maar het groote magazyn van granen, om de Christenheid in tyden van duurte te helpen, is in de Nederlanden. Wyn en Zout behooren in Frankryk en Spanje te huis, doch de stapelplaatsen van beide artikelen zyn in de Nederlanden. Hout vindt men voornamelyk aan de Oostzee, maar den grooten houtstapel moet men zoeken, daar, waar geen hout groeit, in de Nederlanden. Wol, Lood, Tin en vele andere goederen zyn in Engeland, maar de fabryk van dit alles is in de Nederlanden. De Nederlanden hebben zoo vele schepen en vaartuigen, als elf Koningryken in de Christenheid te zamen, Engeland medegerekend. Zy bouwen jaarlyks duizend schepen en hebben toch geene eigen voortbrengselen om er honderd schepen mede te beladen. De Hollanders dryven gedurigen handel naar Engeland met 500 of 600 schepen in het jaar, brengende daarmede goederen van andere landen aan. Engeland handelt naar de Nederlanden met geene 50 schepen 'sjaars. Engeland zendt naar de Oostzee jaarlyks niet meer dan 100 schepen, voornamelyk naar Elburg, Koningsbergen, en Dantzig, maar de Nederlanden zenden drie duizend schepen daarheen, die in alle havens handel dryven.— Zy zenden omtrent twee duizend schepen 'sjaars naar het zuiden van Europa, met de goederen der Oostzee beladen; Engeland zendt er niet één."

(*) De bedoelde schryver is Sir Walter Raleigh.

Dit schreef één der beroemdste mannen uit de eeuw van Elisabeth, nauwelyks 24 jaren na het stichten der Unie van Utrecht. Maar behalve dit uiterlyke welzyn, deze uiterlyke magt, verwierven de Nederlanders ook in het gebied van kunsten en wetenschappen allengskens eenen hoogen roem en gaven het voorbeeld aan de beschaafde wereld. Onder zoo vele beroemde namen, als de geschiedenis dier tyden bewaard heeft, herinneren wy slechts aan die van Junius, Scaliger, van Meteren, Bor, D. Heinsius, de Vossiussen, Hooft, Cats, Vondel.

Naderhand nam de Nederlandsche handel nog aanmerkelyk toe en had omtrent den Munsterschen vrede wel zyn toppunt bereikt, toen de Engelsche navigatieacte (1651) daaraan eenen doodelyken slag toebragt.— Niettemin hielden de vereenigde Nederlanden zich staande, breidden hunne betrekkingen, hunne krachten en staatkundigen invloed uit. In dit tydvak vallen de schoone heldendaden van de Ruiter, van Galen, Tromp, Wassenaar en anderen, onze menigvuldige oorlogen te zee en te land; vele vredesverdragen door de Nederlanders met zonderling beleid, voor zich met de oorlogende partyen gesloten, of als bemiddelaars, tusschen verschillende oorlog-voerende mogendheden tot stand gebragt.

Doch genoeg om te doen zien, wat een, met opzigt tot deszelfs grondgebied onbeduidend volk vermag, wanneer het zichzelf, zyne krachten en betrekkingen, ten volle begrypt en datgene, wat het naar aanleiding daarvan doen moet, met eenen vasten wil ten uitvoer brengt.

Maar wat zyn wy thans? De Geschiedenis van de eerste helft der XVIII eeuw ligt voor ons open. Veel hebben de vereenigde Nederlanden, in dat tydvak, door oorlogen geleden, uithoofde van de geweldige slagen daardoor aan den handel toegebragt. Na den vrede van 1765 bereikten zy echter andermaal eenen hoogen trap van welvaart en zy zouden zich, ondanks alle natuurlyke rampen en staatkundige onheilen, staande gehouden hebben, zoo niet de Noordamerikaansche opstand, binnenlandsche twisten, eb later de Fransche revolutie, den grond tot eenen omkeer van zaken had gelegd, waarvan de gevolgen nog heden zwaar op geheel de zoogenoemde beschaafde wereld drukken.

Aan het jaar 1795 knoopt zich de herinnering der 100 millioenen, waarvoor wy onze onafhankelykheid kochten; maar deze onafhankelykheid beschermde ons niet tegen het verlies van onze schepen, onze koloniën en een groot gedeelte van onzen handel. De goede geest had ons verlaten; doch de behoefte daaraan bleef ons by. Dezelve voerde ons tot het eenhoofdige bestuur; ten gevolge van verschillende omstandigheden werden de Vereenigde Nederlanden herschapen in een koningryk en onder Lodewyk Napoleon begon onze handel wederom het hoofd op te beuren. Holland, met Oost-Vriesland en Jeverland vergroot, zoude, ondanks het gemis der koloniën, deszelfs vroegere zelfstandigheid en onafhankelykheid voor een groot gedeelte herwonnen en op nieuw getoond hebben, wat een klein maar eendragtig volk vermag, zoo niet de vrees alleen van iets dergelyks den nayver van den Franschen Keiver opgewekt en onze inlyving in Frankryk bespoedigd had.— Die inlyving stak onze handel, onze welvaart en geheel ons volksbestaan naar het hart. Alles, alles, en dus ook de handel, veranderde van gedaante; vele betrekkingen met andere volken werden afgebroken.

Deze staat van zaken kon echter niet altyd duren; het jaar 1813 verscheen en de vereenigde Nederlanden hernamen derzelver onafhankelykheid. Een nieuwe geest, een nieuw leven openbaarde zich by de gansche natie en een enkele blik op onze vroegere geschiedenis, op hetgeen wy voormaals waren, is genoeg om te doen zien, wat wy weder zouden zyn geworden, wanneer wy, aan ons zelven overgelaten, onze krachten, op eigen wyze, vryelyk weder hadden kunnen ontwikkelen.— Doch wat gebeurt er? Belgie werd, om redenen, die wy thans niet zullen uiteen zetten, met Holland tot één koningryk vereenigd. En wat is hiervan voor ons het gevolg geweest? Wy zyn sedert die vereeniging,—zy telt nu vyftien jaren,—noch in voorspoed en geluk, noch in beschaving en tevredenheid vooruitgegaan. Onze handel, die ryke bronader van welvaart voor de vereenigde Nederlanden, heeft, in de verloopene jaren, niet alleen de geslagene wonden niet kunnen heelen, maar heeft met elk nieuw jaar een nieuw verlies geleden en de kapitalen, de krachten, welke aan denzelven een nieuw leven zouden hebben kunnen byzetten, zyn allengs afgeleid geworden naar de Zuidelyke Provinciën, en weldra zal Amsterdam, het oude, beroemde, Amsterdam, dat een achtste gedeelte der lasten van het geheele Ryk draagt, niet meer in vergelyking kunnen komen met Antwerpen. Onze fabryken en trafyken, wier ontwikkeling een' gelyken tred met den bloei en de voortgangen van den handel had gehouden en zich gelykerwyze, met den wederopbloei van den handel, tot de vorige hoogte zoude hebben kunnen verheffen, zyn tot eenen staat van volslagen nietigheid verzonken. Daarentegen zyn de fabryken in het zuiden tot eenen, nooit aldaar gezienen luister opgeklommen; evenwel niet door eigen krachten, maar door middel van het fonds, ter aanmoediging der nationale nyverheid, waarin zy steeds eene ryke, ja men zoude zeggen onuitputtelyke bron van ondersteuning hebben gevonden.—Onze financien ....? Wie zal ontkennen, dat de vereeniging met Belgie aanleiding heeft gegeven tot eene ontzettende vermeerdering der publieke schuld? Want zonder Belgie behoefden wy geene zoo groote krygsmagt, geen zoo kostbaar frontier te onderhouden. En heeft niet deze vermeerdering van schuld aanzienlyke kapitalen aan onzen eigenlyken handel onttrokken en daarentegen aan den effectenhandel eene uitbreiding gegeven, die voor Amsterdam in het byzonder eenen afgrond opent, welke het geluk, de welvaart van duizenden dreigt te verslinden? eenen afgrond, waartegen, by eene langere vereeniging met Belgie, geen redmiddel meer zal kunnen worden gevonden.

Onze Koloniën...? Ontkend zal het wel door niemand worden, dat wy daarvan niet al die voordeelen hebben getrokken, waarop wy, by eenen vryen, onbelemmerden handel zouden hebben mogen rekenen en dat de betrekkingen tusschen dezelve en het moederland ook al by uitsluiting aan de belangen van Belgie zyn dienstbaar gemaakt. Onze taal...? Dit ons toevertrouwde onderpand onzer vaderen, hetwelk zy niet konden gebruiken, wyl zy het eerst moesten scheppen, wordt van alle kanten in het naauw gebragt, verguisd, gesmaad en heeft reeds te dikwyls plaats moeten maken voor den verminkten bastaard-klank van een naburig volk, hetwelk volstrekt niets gemeens heeft met ons eigenaardig volksbestaan. Het verband tusschen taal en beschaving is te zeer erkend, dan dat het noodig zoude zyn hetzelve hier te betoogen. En ook *ubi acta et probata adsunt: non opus est verbis.* Eene beschaafde opvoeding moet immers thans Fransch zyn! Fransche zeden, Fransche gewoonten, Fransche opregtheid, Fransche schouwburg, Fransche taal..., niets is natuurlyker en begrypelyker.

Ziedaar de voordeelen van eene grootere bevolking, van een grooter grondgebied, zoo als beiden aan Holland zyn te beurt gevallen. En nu de meerdere kracht, de meerdere grootheid, de meerdere politieke invloed en de meerdere achting van den kant der vreemden....; inderdaad wy weten noch het eene, noch het andere aan te wyzen. Hoe toch zoude kracht kunnen bestaan in een ryk, waarin gedurige ontevredenheid en tweedragt heerscht, geboren uit zoo vele steeds uit een loopende belangen? Hoe zoude zulk een ryk tot ware grootheid kunnen geraken? Hoe zoude hetzelve jegens andere volken eene zichzelve gelykblyvende houding kunnen aannemen en daardoor zoowel vertrouwen als achting inboezemen? Wat het eene gedeelte van het Ryk wil, wordt door het andere niet gewild en de invloed, dien zulks op de betrekkingen met andere natiën, op het sluiten van handels-verdragen met dezelve, moet hebben, valt van zelf in het oog. Doch niet slechts naar buiten, maar evenzeer is de invloed daar binnen merkbaar en verderfelyk. Kan men zich wel een enkelen tak van openbaar bestuur voorstellen, welke daaronder niet moet lyden? Trouwens ook hier moge de reeds verkregen, in alle opzigten rampzalige ondervinding voor ons het woord voeren. Of is het nog niet voldoende gebleken, dat aan de steeds toegenomen verdeeldheid der bevolking ook door de ambtenaren, zoo by het hoofdbestuur, als in de provinciën, de steden en ten platten lande, deel genomen, dat ook door deze over het

geheel eene party gekozen is, waarvan tweedragt het beginsel uitmaakt? Willens blind moet hy zyn, die daaraan en aan den invloed van al hetzelve op den gang van het bestuur en de leiding zoo wel van algemeen als byzondere belangen wilde twyfelen. En in zoodanigen staat van zaken en na al hetgeen er tot hiertoe gebeurd is, zoude men nog gelooven, dat onze zelfstandigheid en onafhankelykheid by eene langere vereeniging met Belgie kan winnen of verzekerd blyven? Toch niet!— Een dergelyk zelfbedrog zoude onverschoonlyk zyn, en de vermindering van inwoners en grondgebied, die voor het ryk der Nederlanden, met de afscheiding der Belgische gewesten noodzakelyk moet voortvloeijen, wel verre van voor ons volksbestaan nadeelig te zyn, zal en moet integendeel strekken om, door het instorten van een nieuw gevoel van leven en vryheid, hetzelve te herstellen en even als vroeger te doen uitblinken. De zeven vereenigde gewesten waren eenmaal groot en zullen, op zich zelve staande, ten minste kunnen trachten, om, met Oranje aan het hoofd, onder den goddelyken bystand, wederom tot vorige grootheid te geraken.

BRABANDSCHE FABRIEKEN.

Men heeft wegens de voortreffelykheid der Brabandsche Fabrieken verkeerde denkbeelden. Het is waar, zy hadden onder ons Gouvernement eene ongehoorde uitbreiding erlangd. Maar waardoor? Door eene onnatuurlyke ondersteuning van het Gouvernement, niet door hunne voortreffelykheid. Ik noem onnatuurlyk, wanneer men aan den eenen kant door zware inkomende regten op vreemde manufacturen deze belet op onze markten te komen, en aan den anderen kant uit de schatkist toelagen aan de fabrieken geschonken worden, niet tydelyk voor een' tydelyken nood, maar aanhoudend. Door deze maatregels vonden de Brabandsche Fabrieken in het moederland en in de Kolonien beide een wyd debouché, het welk, voor zoo verre de sluikery belet werd, schier uitsluitend voor hun openstond.

Deze voordeelen schynen groot, en ondertusschen waren zy verderfelyk voor het land en de fabrieken beide. Om de Belgische fabriekwaren tot die laagte van prys te brengen, dat wy by Duitschers en Engelschen niet goedkoper te regt konden, moest er vooreerst eene toelage uit 's lands kas gegeven worden, en ten tweede de handel in buitenlandsche fabriekwaren worden onmogelyk gemaakt, hetwelk een groot nationaal verlies was; het één in de schatkist, die voor dit verlies door zwaardere belastingen moest worden schadeloos gesteld, het ander en veel grooter in den handel, waarvan vryheid de ziel, gelyk de handel de ziel van ons land is.

Maar voor de fabrieken zelve is door den opstand deze ondersteuning nog doodelyker geworden. Het Gouvernement heeft door deze onnatuurlyke ondersteuning de rivalisatie vernietigd. Het is niet genoeg fraaije, men moet ook goedkoope fabrickwaren maken; anders komen zy niet aan den man. In de oeconomie van het fabrickwezen nu zal men zelden eenige vordering maken, wanneer de mededinging van andere fabrikanten daar niet toe noodzaakt, en hoe noodlottig de afwezigheid dezer dryfveer op de Brabandsche gewerkt heeft, blykt, omdat zy, na vyftien jaren met eene voorbeeldelooze drukte gearbeid te hebben, in de oeconomie omtrent op dezelfde hoogte zyn blyven staan, en alzoo de mededinging der vreemde manufacturen niet kunnen uitstaan. Engeland is nog zoo verre in fynheid van fabrikaat en in goedkoopte boven hen, dat het niettegenstaande de barrière der inkomende regten en de vracht der goederen met de Brabandsche, die van beiden vry waren, en bovendien een premie ontvingen, konden mededingen.

Ieder kan uu op zyne vingers natellen welke de vrucht van de overdrevene ondersteuning des Gouvernements by de scheiding voor de Brabandsche Fabrieken is.— Waren zy behoudens matige en steeds afnemende premies aan zich zelven overgelaten, zy zouden niet meer opgekomen zyn dan de natuur der dingen vorderde, en zy zouden in elke natie eene mededingster vindende, die hun evenwel niet boven het hoofd gewassen was, gedurende vyftien jaar geleerd hebben in kunst en oeconomie met elke natie gelyk te staan. Zy zouden op alle markten kunnen blyven verkoopen en dus blyven bestaan; op eigene voeten, door eigene krachten blyven bestaan. Maar nu zy, en in kunst en in goedkoopte beneden de anderen zyn gebleven, kunnen zy, nu Holland andere natien met hun gelyk stelt, geen enkele elle katoen, noch geen pakje spykers, in Holland of deszelfs Kolonien meer verkoopen. De Engelschen, die schrander genoeg waren om dit te voorzien, hebben daarom alles in het werk gesteld om eene scheiding in de wereld te brengen; zy hebben de Brabanders gevleid, zy hebben de gezanten van het provisioneel gouvernement beleefd ontvangen, zy hebben de Brabanders geschreven dat hunne zaak regtvaardig was, en dat zy te groot en te edel waren om onder zulk eene natie als de Hollanders te staan. De Brabanders staken de borst vooruit, en scheurden zich van ons af; en de Engelschen lachten in hun vuist, dat hunne fabrieken, met verdringing van de Brabandsche, het oude geliefde debouché op Holland en deszelfs Kolonien herwonnen hebben. Zoo weet een zoete hand de vogelkens te pluimen, als zy doch en weeldrig zyn.

Ziet daar het lot van Belgie, staande op haar zelve; vernietiging van hare fabrieken. Maar het zal zich vereenigen met Frankryk, zegt gy; het vindt daar een debouché onder 32 millioen zielen! Het is waar, indien zy de Franschen slechts aan het koopen kunnen krygen; maar die Heeren vragen ook al gelyk wy naar het goedkoopste en aangezien hunne eigene Fabrikanten het in kunst en prys verre van de Brabander winnen, zullen zy by de nieuwe broeders niet by voorkeur te markt komen. Dus ook hier maakt het Brabandsch Fabriekwezen een gewissen ondergang. Met één woord, waar zy zich ook wenden, zy mogen er de *liberteit* vinden, de welvaart niet. Holland is misschien het eenige land ter wereld hetwelk hun een debouché onder millioenen en millioenen menschen aanbiedt zonder een enkelen mededinger aan hunne zyde te zetten, en zoo zeer als de provincie Holland verlangt van de Brabanders, als de bedervers van den handel, gescheiden te worden, behoorden zy te haken aan eene hereeniging met ons, als de eenige duurzame ondersteuners van hun uitgebreid en belangryk fabriekwezen.

Amsterdam, Jan. 25.—Wy bevinden ons wederom in staat gesteld, om onzen Lezeren eene meer uitvoerige opgave mede te deelen van de inschryvingen by den Burgerlyken Stand dezer Stad, gedurende den loop des jaars 1830.

Generale Opgaaf wegens Trouw, Geboorte, Overlyden en Echtscheidingen, gedurende den jare 1830, *binnen de Gemeente Amsterdam.*

Gehuwde Paren . . . . 1725.
Echtscheidingen . . . . 11.
Gewettigde Kinderen . 193.

GEBORENEN.

Echte kinderen . .	jongens	3460	6778
	meisjes	3318	
Onecbte kinderen	jongens	267	528
	meisjes	261	

TOTAAL . . 7306.

OVERLEDENEN.

Van het Mannelyk . . . 3387.
Van het Vrouwelyk . . 3427.

Generaal . . 6814.

Onder het Generaal Totaal van Overledenen, zyn begrepen, die elders Overleden en alhier ingeschreven, 100 Personen.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 3den Juny 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15½ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 3den Juny 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Juny zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Edictale Citatie.

KRACHTENS daartoe verleend consent door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands dd. 5den April 1831 ll. gevolgd op een door de Heeren M. CURIEL Testamentaire en G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. geassumeerde Executeuren in den Boedel van wylen G. CURIEL ingediend rekwest.

Doen de genoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld aan allen en een ieder alhier te lande wonende adverteren dat degenen die vermenen mogten eenige actie of pretentie te hebben ten laste gemelden Boedel gehouden zullen zyn dezelve hunne actie of pretentie binnen den tyd van acht dagen en voor de buitenlandsche Crediteuren binnen den tyd van negen maanden van heden af te rekenen aan de voornoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld te komen op en aangeven, ten einde gemelden Boedel tot finale likwiditeit te brengen.

Daagvaardende de voornoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld alle de genen die deswegens in gebreken mogten blyven voor den Ed. Achtbare Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands ten einde aldaar staande rollen hunne actie of pretentie met behoorlyke verificatien van dien in te brengen op pœne dat tegen de non comparanten zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 13den Mei 1831.

TH. D. KOCK,
Deurw. en Geregts Bode.

M. RICARDO,
Procureur.

TE HUUR.

HET wegens zoo schoon uitzigt bekend huis genaamd Stad, Land en Zee Zigt, gelegen aan den weg van den Berg Altena, onlangs bewoond door den Weled. Heer Meyer, voorzien van Regenbakken, Put en een groot stuk grond tot beplanting, enz.—te bevragen by

ABM. CAPRILES.

Den 20sten Mei 1831.

Publieke Inschrijving.

BENOODIGD zynde ten behoeve der Lands Slaven op het eiland Bonaire onderscheidene geneesmiddelen, zoo zal de Boekhouder Controleur onder nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim de levering derzelve aan den minst biedende aanbesteden.

Die daartoe genegen zyn kunnen zich tot bekoming van informatie vervoegen ten Kantore der Kontrole van Financie, alwaar ook de biljetten van inschryving tot Dingsdag den 14den dezer vóór twaalf ure 's middags zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 3den Juny 1831.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

28. golet Amalia, Henriquez,	Aricla
—— Abeona, Evertsz,	Bonaire
29. bark Twee Vrienden, Boom,	Aricia
30. golet Amable Lucia, Diedenhoven,	St. Thomas
31. bark Margaritha, Buelta,	Coro
golet Rita, De Lima,	Rio de la Hacha
JUNY.	
2. —— Geertruida, Levy,	La Guayra
3. —— Casualidad, Chirino,	Coro
—— Florencia, Miserol,	Paraguana

UITGEKLAARD—MEI.

28. golet Carolina, De Brot,
—— Gysbertha, De Brot,
brik Generaal Borgella, Pontilius,
31. bark Twee Vrienden, Boom,

JUNY.

1. —— Maria del Carmen, Tineo,
3. golet Hope & Esther, Harves,
—— Casualidad, Chirino,
—— Amalia, Henriquez,

Met de aankomst van een vaartuig van La Guayra vernemen wy, dat een getal van 10 personen, medepligtigen in den op den 11den Mei gepleegden moord te Caracas, de verdiende straf hunner misdaden met den dood geboet hebben. De dag der uitvoering is ons niet bekend; wy vinden slechts eenige byzonderheden nopens het gebeurde van den 11den in eene Courant van Caracas van den 20sten medegedeeld. Het blykt dat de misdadigers volstrekt geene gemeenschap hebben met de party van Cisneros, doch onder den naam van dezen hun snood bedryf hebben willen uitvoeren. Hun plan was om het gevangenhuis te overweldigen, de wachters van hetzelve te vermoorden, al de gevangenen in vryheid te stellen, naar het park te snellen, zich te wapenen, den gouverneur en alle de gezaghebbenden die zich tegen hen mogten willen verzetten, te vermoorden, en zekere Garcia Lugo, Fulano Bilario en Justo Frankin aan het hoofd van de regering te stellen. Vervolgens zouden zy al de pakhuizen, winkels en woonhuizen hebben uitgeplunderd. Dit gelooven wy was het eigenlyke oogmerk van hunne onderneming. Zy verzamelden op den avond van den 11den in het huis van zekere vrouw met name Doña Alejandra Perez, (welke de doodstraf heeft ondergaan) en waren gewapend met bussen, lanzen en dolken, doch werden gelukkiglyk door eene patrouille van 7 man verrast, verslagen en vervolgd. Zekere Jose Rivera met 6 man ondernam deze gevaarvolle taak en het was hem gelukt de stad Caracas van moord en plundering te redden. Het getal zamenzweerders beliep op 80 man; de gemelde Bilario had den naam van Cisneros aangenomen en gaf zich den titel van kolonel.

Van Rio de la Hacha is alhier een vaartuig aangekomen, brengende tyding uit Carthagena wegens den toestand van zaken in dat gedeelte van Columbia. Met genoegen vernemen wy dat het door het Kongres van Bogota daargestelde gezag weder ingeroepen wordt en de factie den boos krygt. De Vice President Caicedo heeft by afwezigheid van den President Mosquera, die eenigen tyd geleden naar de Vereenigde Staten van Amerika vertrokken is, den teugel der regering in handen genomen. Urdaneta moet op zyne beurt vlugten of gebannen worden, en misschien terug geroepen worden, naar mate dat zyne factie wederom de boven hand krygt.— Montilla en dertien andere factie hoofden zyn uit Columbia gebannen en naar Jamaica vertrokken. Carthagena is overgegaan aan de Generaals Luque, Carmona en Porte Carrera.

RUSLAND.

De officiële sterflysten over geheel het Russische ryk, gedurende den loop van 1829, bevatten de volgende voorbeelden van eenen lang gerekten levenstyd: 591 personen hebben den ouderdom van 100 tot 105 jaren bereikt; 114 van 105 tot 110; 78 van 110 tot 115; 41 van 115 tot 120; 26 van 120 tot 125; 7 van 125 tot 130; 8 van 130 tot 135; 2 van 135 tot 140 jaren. Een persoon werd tusschen de 140 en 145 jaren oud en een ander tusschen de 155 en 160 jaren.

Ten noorden der Bogoslowkische huttenwerken, aan de oostzyde van het gebergte Ural, is, by de op bevel van den finantie-minister gedane nasporingen, in eene uitgestrekte woeste landstreek, goud-zand in het bed van vier kleine riviertjes gevonden. In een dier riviertjes beslaat het goud-zand eene oppervlakte van 250 vademen, die door elkander genomen, op 100 pud zand, 1¼ à 2 solotnik goud bevat, dat zich in tamelyk groote korrels vertoont.

POLEN.

Verklaring van den Poolschen Ryksdag.

De plegtigste verdragen verbinden slechts in zoo verre, als zy door de contracterende partyen getrouw in acht genomen worden. De lankmoedigheid, waarmede wy ons lange lyden verduurd hebben, is aan de geheele wereld bekend. De zoo dikwerf herhaalde schending der vryheden, welken de eeden van twee monarchen ons gewaarborgd hadden, ontbindt thans geheel de Poolsche natie van den eed der trouw, door haar aan haren souverein gedaan, en daar Keizer *Nicolaas* uitdrukkelyk verklaard heeft, dat het eerste van onze zyde geloste schot het sein van Polens ondergang zou wezen, zoo is ons alle hoop om, voor zoo vele schendingen voldoening te erlangen, benomen, en er blyft ons niets over dan gehoor te geven aan eene edele wanhoop.

De Poolsche natie, door de beide kamers vertegenwoordigd, verklaart zich tot een onafhankelyk volk, bekleed met het regt om de Poolsche kroon aan den genen te verlenen, die dezelve zulks waardig acht, dien genen ten minste, dien zy buiten staat zal oordeelen den door hem af te leggen eed te schenden, en instaat de nationale vryheid ongekrenkt te handhaven.

TURKYE.

Konstantinopel, Jan. 12.—Het berigt van den opstand in Polen heeft by de Turken groote vreugde verwekt, en reeds hernemen zy hunne oude trotschheid jegens de Grieken en Franken. Het volk streelt zich met de hersenschimmige hoop, dat de krygstoerustingen, welke door het gouvernement worden gemaakt, bestemd zyn om de schande van den jongsten kryg tegen Rusland uit te wisschen. Een voorval, hetwelk onlangs alhier heeft plaats gehad, schynt zulks maar al te zeer te bewyzen. Voor eenige dagen is er een Grieksch vaartuig *onder Russische vlag* naby Pera voor anker gekomen.—Een Turksch koopman in Salep begaf zich aan boord, om zyne waar tegen gereed geld aan het ekwipadje aan te bieden. De matroozen namen er van, doch ontevrede zoo over de waar als over den prys, wierpen zy den voorraad over boord. De koopman beklaagde zich by den Seraskier *Chosrew-Pacha*, die onverwyld een detachement aan boord van het vaartuig zond. De soldaten maakten zich gewapenderhand meester van de matroozen en sleepten hen naar het arsenaal, waar men hun de bastonnade gaf; van daar werden zy naar het paleis der Porte gesleept, waar zy eene tweede, en ditmaal zoo wreede tuchtiging ontvingen, dat men voor het leven van drie van hen beducht is. Het vaartuig werd als goeden prys naar het arsenaal gesleept. Nauwelyks had de Russische drogman, de Staatsraad *Franchini*, kennis van dit voorval bekomen, of hy protesteerde plegtig tegen de handelwyze van het Turksche gouvernement, en zyne vertoogen en bedreigingen deden het volk weder wyken; er werd desniettemin nog dienzelfden dag een koerier naar Petersburg gezonden.

Dit voorval heeft hier veel opziens gebaard en men is te meer beducht voor onmin tusschen Rusland en de Porte, wyl men zich herinnert dat een der artikelen van het vredesverdrag medebrengt, dat Rusland elke beleediging, zyne vlag aangedaan, als eene oorlogs-verklaring zou opnemen.

Men zegt dat de koerier die de order tot ontruiming der Acropolis naar Athenen overbragt, gevolgd is geworden door eenen tweeden, met eene contraorder belast.

Men gaat steeds voort met troepen te werven, en aan het arsenaal liggen 26 oorlogsvaartuigen, byna alle gereed om zee te bouwen. Van het doel dezer toebereidselen is nog niets zekers bekend, en men vraagt zich, of dezelve naar Syrie tegen den oproerigen Pacha van Bagdad, dan wel naar Albanie, of ook wel naar de wateren van den Archipel bestemd zyn.

Napels.—Ter gelegenheid van 'sKonings verjaardag waren 4 Generaals, 1 Kolonel en meer den 100 Kapitein of Luitenants, die in 1821 uit de dienst ontslagen waren geworden, in hunne rangen hersteld. Ook de meeste bannelingen zyn teruggeroepen, en er is generale amnestie verleend aan al de, wegens politieke misdaden, ter dood of tot de yzers veroordeelden. Voorts werden de grootste bezuinigingen gemaakt, tot afbetaling der schuld; van de 1,670,000 dukaten, die de Koning ontving, heeft hy afstand gedaan van eene som van 370,000 dukaten; het departement van Marine en van Oorlog is met 340,000 dukaten verminderd en ook by de andere Departementen wordt veel bezuinigd, met zoodanig gevolg dat er, over de dienst van 1831, eene som van 113,500 dukaten beschikbaar zal blyven, die besteed zal worden tot ondersteuning der meest behoeftige klassen van de bevolking.

GRIEKENLAND.

Amsterdam, Feb. 16.—Onlangs heeft het alhier gevestigde committé van Griekenvrienden eene reeks van *Algemeene Dagbladen van Griekenland* ontvangen, loopende van No 69 tot 86, of van den 11den Juny tot den 1sten November 1830 (23 July tot 31 Nov.) Door den gelukkigen staat van rust, welken Griekenland geniet, is de inhoud dezer bladen, zoo in zich zelven, als vergelykender wys met de tremige berigten, welke men uit zoo vele andere gewesten van Europa ontvangt, niet zeer prikkelend voor de nieuwsgierigheid, maar getuigt des te meer van de aanhoudende zorgen der regering, aan wier hoofd Graaf *Capo d'Istrias* nog steeds geplaats is. Inzonderheid vindt men daarvan een bewys in de met yver voortgezette ordening der regterlyke magt, die in al derzelver deelen en takken ingerigt wordt naar de beste voorbeelden, welke de meestbeschaafde landen hebben opgeleverd. Zoo zyn in de maand September ll., uitgebreide reglementen in het ligt verschenen, waarby al wat de geregtshoven en den gang des regts voor dezelve betreft geregeld worden. Dat het bestuur hierby niet nalaat, deze algemeene inrigtingen naar de behoeften van plaats, tyd en bevolking te wyzigen, wordt onder anderen bemerkt uit een besluit van den 28sten September (10 Oct.) volgens hetwelk in het landschap Sparta de inrigting der vredegeregten nog voorloopig geschorst blyft. In het genoemde Grieksche dagblad, hetwelk sedert den 18den (30sten October) niet meer te Egina maar te Nauplium uitkomt, en van dien tyd ook deszelfs vignet in het beeld van eenen, uit zynen asch herryzenden Phoenix veranderd heeft, vindt men tevens de blyken hoe de orde zich in alle deelen van den staat meer en meer bevestigt, en het staatsbestuur met gedurig minder hindernissen te worstelen heeft. Algemeen schynt men over het bewind van den President tevrede. De zorgen, zoo byzonder door hem voor het onderwys genomen, beginnen vruchten te dragen; behalve de vorderingen der algemeene scholen te Egina en der byzondere op zoo vele plaatsen van den Griekschen staat, is ook de kerkelyke school op het eiland Poros, waartoe alles reeds lang gereed was, maar voor welke men geene geschikte onderwyzers had kunnen vinden, in de laatste helft van October tot stand gekomen, hebbende twee kundige geestelyken zich laten overhalen aan het hoofd der school te treden; voor eerst zullen in dezelve 15 kweekelingen opgenomen worden. Tevens worden de zorgen tot verbetering van den landbouw, tot herstel der verwoeste steden, tot bevestiging der orde in het krygswezen enz., onvermoeid voortgezet; terwyl de geldmiddelen eene vermogende ondersteuning zullen vinden in de ryke landgoederen, welke aan de Porte en derzelver Vacoufs behoord hebben en die, krachtens een besluit der bemiddelende mogendheden, aan het Grieksche gouvernement verblyven zullen.

FRANKRYK.

Parys, Jan. 5.—Het hof van assises van het departement van Maine en Loire houdt zich tegenwoordig te Angers onledig met het regtsgeding van zestien gevangenen, beschuldigd als plegers of medepligtigen in de verschrikkelyke brandstichtingen welke het ryk zoo zeer hebben geteisterd. Onder de gevangenen is een meisje, genaamd *Perrine Choleau*, die haren biegtvader, den pastoor van Chateauneuf, beschuldigt van haar tot de tweede brandstichting, welke haar ten laste wordt gelegd, te hebben overgehaald, door haar zulks als een onfeilbaar middel voor te houden, om zich de zaligheid te verwerven. Ook de naam van den gewezen minister *de Polignac* wordt in dit regtsgeding wederom op eene voor hem zeer bezwarende wyze genoemd. Een der beschuldigden genaamd *Gamain*, een jongeling van nog geen dertien jaren, verklaart namelyk dat het hoofd der bende, waarvoor hy echter den bovengenoemden *Ducos* niet erkent, hem gezegd heeft, dat het brandstichten geschiedde om Frankryk te redden, en dat iemand *Maniac* of zoo omtrent genaamd zulks bevolen had, en dat deze *Maniac* wederom *Polignac* tot opperhoofd erkende.

Parys, Feb. 14.—Gisteren was het de verjaring van den moord des Hertogs *van Berry*, en in sommige kerken waren aanstalten gemaakt tot het vieren eener lykdienst; gewaarschuwd dat zulks aanleiding tot woelingen zou kunnen geven, zag de Pastoor van de kerk van St. Roch hiervan af, maar die van de kerk Saint Germain l'Auxerrois vermeende dat hy de voorgenomen dienst niet behoorde te staken. In de kerk was eene tombe daargesteld, en de mis werd door den Priester voorgelezen, by het eindigen van dezelve trad een jong mensch te voren, eene koperen penning, den Hertog van *Bordeaux* voorstellende en eene kroon van papierbloemen (*Immortelles*) op de tombe nederleggende. De in de kerk aanwezige vrouwen betwistten zich het aandeel in de stukken dezer kroon en de mannen rukten hunne ridderordens af, om dezelve by de beeldtenis des Hertogs van *Bordeaux* te voegen. Het gezag trad tusschen beide en ettelyke personen werden gevangen genomen en aan het gerecht overgeleverd. De nationale garde rukte de kerk in en deed dezelve door de menigte ontruimen. Inmiddels waren op het gerucht van het voorgevallene en voornamelyk voor het paleis van den Aartsbisschop talryke zamenscholingen by een geloopen, allen werden echter vroeger of later door de nationale garde verstrooid, en ten 9 ure des avonds was de rust weder hersteld.

February 16.—"Het schynt indedaad, dat men na zoo vele jaren van omwentelingen geen ministerie had kunnen vinden, meer geschikt om aanleiding tot volksberoerten te geven. Er is in gansch Parys slechts een algemeene kreet over de onberadenheid van ons gouvernement, hetwelk heeft toegelaten, dat er eergisteren eene openbare plegtigheid ter eere van den Hertog *van Berry* en het Carlismus is gevierd geworden. Het volk vierde zyne verontwaardiging den teugel en had regt om zulks te doen. De witte vlag te ontrollen over de graven van hen die *Karel* X. had laten vermoorden, was indedaad een vertoon van onbeschaamden factie-geest, zoo als men welligt nimmer had veroorloofd. De volkswoede is dan ook gisteren den geheelen dag blyven aanhouden. Geen priester kan zich zonder het uiterst gevaar op straat vertoonen. Gisteren morgen, na geheele verwoesting van de kerk van St. Germain, stroomde het volk naar het paleis van den Aarts-bisschop, die nog kort geleden het onverstand had gehad, om het doen van kollectes ten behoeve der Poolsche patriotten, in zyne kerken te verbieden. Hier zag men de ysselykste toonelen van oproer en verwoesting. Het dak werd naar beneden gesmeten en de boomen ontworteld. De geheele boekery werd in de rivier geworpen en de Seine voerden talloze folianten van de kerkvaderen, en vooral van Jesuitische schryvers, in hare golven naar Rouaan. Het kruis van de kerk Notre Dame werd afgerukt, en al de kerken in Parys ondergaan thans hetzelfde. De Protestantsche kerken hebben geenen last geleden.

"Gisteren tegen drie ure heeft het graauw in eene talryke spot-processie onze straten in groote plegtigheid doorloopen, de sieraden en banieren der Katholyke kerk, welke hier als zoo vele teekenen van jesuitismus en dwinglandy worden beschouwd, met zich omvoerende. Men zag er het zilveren wierookvat, de heilige maagd, het wy-water vat en de roode kleederen der choor-zangers; al dit werd ten toon gevoerd terwyl het volk dan eens eene mis en dan eens de *Parisienne* zong. Te midden van al dit, zag men zich maskers in allerlei kleeding mengen, en het eene deel van het volk zich vermaken met het voorstellen der plegtigheid van den vetten os, terwyl een anderdeel een spot-vertoon hield van de wezenlyke sieraden der beroofde Roomsche kerken. Wat tooneelen zyn dit, en in welke tyden leven wy? Verbeeld U een ministerie onverstandig genoeg om aan een hoop priesters zulk eene gelegenheid tot beroerten te veroorloven. Het volk niet te wederhouden om, het kostte wat het wilde, den Aarts-bisschop op te zoeken, begaf zich naar zyn buitengoed te Conflans.—Hy zelf was niet te vinden, maar zy maakten zich meester van het huis en van de kelders, waar de wynen van Zyne Eminentie spoedig verdwenen. Heden zyn wy beducht voor eenen aanval op de Tuilleries, tot vernietiging van de leliebloemen, welke tot dus verre door onze oproermakers gespaard zyn geworden. De kleine, maar fraaije triumfboog van het carrousel werd dezen morgen aangevallen en onder uitbundig gejuich en woeste vreugdekreten onder den voet gehaald. Op het gedenkteeken voor den Spaanschen oorleg van 1820, werden onder een luid gejoel, aan de beelden van *Ferdinand* en van den hertog van *Angouleme*, de koppen afgehouwen. Al dit had voorzeker reeds voor lang van regerings-wege behooren te geschieden. Het scheelde weinig of het volk had gisteren ook het standbeeld van *Lodewyk XIV* op het plein der overwinningen vernield, dit viel echter te bezwaarlyk, maar de lelie-bloemen werden tot gruis gesmeten. De gansche oploop is echter meer een karnavals-toneel, dan wel een wezenlyk politiek oproer. Maar op welke wyze zal men de Roomsche kerken weder kunnen openen? Er schynt een ernstig voornemen te bestaan, om die van St. Germain geheel onder den voet te halen. Het volk heeft reden om tegen de Carliste-factie verbitterd te wezen. Een aantal der hoofden van het oproer is in hechtenis genomen; de gewezen afgevaardigden *de Conny*, *Berthier* en *Pois-Bertrand*, de voormalige pair *Vitrolles* en onderscheiden vrienden van *Delavau*. De pastoor van St. Germain is gevangen gezet en ook tegen den aartsbisschop van Parys is een bevel tot geleiden uitgevaardigd. Al de officieren van de voormalige Koninklyke garde moeten Parys binnen 24 uren ontruimen.

Parys, Feb. 17.—Vier dagen geleden, is er een buitengewoon gezant naar Madrid vertrokken, met last om aan het Spaansche gouvernement te kennen te geven, dat het de troepen, die het op de grenzen by een trekt, honderd mylen van daar heeft te verwyderen, en dat het zyn ryk heeft te sluiten, voor al de leden van den vervallen tak van het huis van *Bourbon.* Eene weigering om aan deze eisschen te voldoen, zou door Frankryk voor eene oorlogs-verklaring gehouden worden. Te Brest en te Toulon worden sterke wapeningen uitgerust, en in de Zuidelyke departementen trekken 50,000 man byeen, tot ondersteuning der gedane notificatie.

February 18.—Het plegtige gehoor der Belgische Afgevaardigden heeft plaats gehad; de *Moniteur* geeft van hetzelve verslag op de volgende wyze:

"Heden (17) op den middag heeft de deputatie uit het nationale congres van Belgie zich naar het Palais Royal begeven: twee aides-de-camp van Z. M. hebben dezelve boven aan den grooten trap ontvangen, om haar in het eerste salon te geleiden, waar zy verwacht werd door den Heer minister van buitenlandsche zaken, die haar in de troonzaal heeft binnen gevoerd. De Koning heeft haar ontvangen gezeten op zynen troon, hebbende aan zyne regterhand Monseigneur den Hertog *van Orleans* en aan zynen linker Monseigneur den Hertog *van Nemours.* H. M. de Koningin was tegenwoordig, als ook hare Kon. Hoogheden de Prinsen hare zonen, de Prinsessen hare dochters en Prinses *Adelaide,* zuster des Konings. De ministers en de aides-de-camp des Konings omringden den troon. De Heer president van het congres heeft de volgende rede uitgesproken:

"Sire!

"Wettige tolk van het volk van Belgie, heeft het souvereine congres, in derzelfs zitting van den derden February, tot Koning verkozen en uitgeroepen Z. K. H. *Lodewyk Karel Filips van Orleans,* Hertog *van Nemours,* tweeden zoon van Uwe Majesteit, en heeft ons den last opgedragen, om aan Z. K. H. de kroon te gaan aanbieden, in den persoon van Uwe Majesteit deszelfs Voogd en Koning.

"Deze keus, die door een vry volk met toejuiching ontvangen is, is eene hulde, toegebragt aan het populaire koningdom van Frankryk en aan de deugden van uw geslacht: Zy versterkt de natuurlyke vereeniging der beide natiën, zonder dezelve te vermengen; zy brengt hunne wenschen en hunne natuurlyke belangen overeen met de belangen en den vrede van Europa, en aan Belgiens onafhankelykheid eenen nieuwen steun, aan der Fransche eer, verleenende, verzekert zy aan overige staten een nieuw bestanddeel van kracht en van rust.

"Het constitutionele verdrag, waarop de Belgische kroon berust, is voltooid. De als onafhankelyk erkende natie verwacht met ongeduld, en het opperhoofd harer keus en de weldaden der staatsregeling, welke hy bezworen zal hebben. Uwer Majesteits antwoord zal hare gegronde verwachting en onze regtmatige hoop vervullen. Uwe troon-beklimming heeft bewezen, Sire, dat Gy al het vermogen van een waarlyk nationalen wensch erkent, en Frankryks deelneming is ons een onderpand van deszelfs levendige instemming met Belgiens keuze.

"Wy leggen in uwe handen over, Sire, het officiele decreet der verkiezing van Z. K. H. den Hertog *van Nemours,* en eene expeditie der constitutionele akte welke het congres heeft vastgesteld."

Vervolgens heeft de president van het congres de akte van het congres voorgelezen; zy luidt aldus:

IN NAAM VAN HET BELGISCHE VOLK.

Het nationale congres decreteerd:

Art. 1. Zyne Koninklyke Hoogheid *Lodewyk Karel Filips van Orleans,* Hertog van Nemours, wordt uitgeroepen tot Koning der Belgiërs, op voorwaarde dat hy de constitutie zal aannemen, zoodanig als zy door het nationale congres gedecreteerd zal zyn.

2. Hy neemt niet eer bezit van den troon, dan na plegtigtyk, in den boezem van het congres, den volgenden eed te hebben afgelegd:

"Ik zweer, de constitutie en de wetten van het Bel-
"gische volk te zullen in acht nemen, de nationale on-
"afhankelykheid en de onschendbaarheid van het grond-
"gebied te zullen handhaven."

Brussel, Paleis der natie, den 3den Feb. 1831.

De President van het Congres,
E. SURLET CHOKIER.

De Secretarissen, leden van het Congres,
De Burggraaf VILAIN XIV,
HENRI DE BROUCKERE, NOTHOMB.

De Koning heeft aan de deputatie geantwoord:

"MYNE HEEREN!

"De wensch, welken gy belast zyt, in naam van het Belgische volk, by het overgeven van de akte der verkiezing, welke het nationale congres van mynen tweeden zoon, den Hertog *van Nemours,* tot Koning der Belgiers, gedaan heeft, aan my over te brengen, vervult my met aandoeningen, van welke ik verlang, dat gy de tolken by uwe edelmoedige natie wilt wezen. Diep getroffen ben ik, dat myne onveranderde verkleefdheid aan myn vaderland U dezen wensch heeft ingeboezemd, en steeds zal ik my verhoovaardigen, dat een myner zonen het voorwerp van uwe keus geweest is.

"Indien ik slechts gehoor gaf aan de neiging van myn hart en aan myne zeer opregte gezindheid om te bewilligen in den wensch van een volk, welks rust en voorspoed voor Frankryk even dierbaar als gewigtig zyn, zoo zou ik met yver daarin toetreden. Maar, hoe groot myn leedwezen ook zy, hoe bitter het my valle U mynen zoon te weigeren, legt desniettemin de strengheid der pligten, welke ik te vervullen heb, my daarvan de smertelyke verpligting op, en ik moet verklaren dat ik de kroon, welke gy gelast zyt hem aan te bieden, voor hem niet aanneem.

"Myn eerste pligt is, voor alle andere dingen, de belangen van Frankryk te raadplegen, en derhalve den vrede niet in gevaar te brengen, welken ik, voor deszelfs geluk, voor dat van Belgie en voor dat van al de Staten van Europa, waaraan dezelve zoo dierbaar en zoo noodig is, de hoop heb te behouden. Zelf van alle staatszucht vry, komen myne persoonlyke wenschen met myne pligten overeen. Nimmer zal het de dorst naar verovering wezen, of de eer om eene kroon op het hoofd myns zoons geplaatst te zien, die my wegslepen zullen om myn land aan de hernieuwing der rampen bloot te stellen, welke de oorlog met zich brengt, en waarvoor de voordeelen, welke wy er uit zouden kunnen trekken, hoe groot zy ook overigens mogten wezen, geene vergoeding zouden leveren. De voorbeelden van *Lodewyk XIV* en van *Napoleon* zouden genoeg zyn, om my voor de noodlottige verzoeking te behoeden, van troonen voor myne zonen op te rigten, en om my het geluk, den vrede bewaard te hebben, te doen verkiezen boven al het schitterende der overwinningen, welke, in den oorlog, de Fransche dapperheid niet missen zou, op nieuw aan onze glorieryke vanen te verzekeren.

"Dat Belgie vry en gelukkig zy! dat het niet vergete, hoe het aan de zamenwerking van Frankryk met de groote mogendheden van Europa geweest is, dat het de snelle erkentenis van deszelfs nationale onafhankelykheid te danken heeft gehad! en dat het steeds met vertrouwen op myne ondersteuning rekene om het tegen alle buitenlandschen aanval of alle vreemde tusschenkomst te behoeden! Maar dat Belgie zich ook behoede voor den geessel der binnenlandsche woelingen en dat het zich daartegen beveilige door de inrigting van een constitutioneel gouvernement, hetwelk de goede verstandhouding met deszelfs naburen handhave en de regten van allen bescherme, door eene getrouwe en onpartydige oefening der wetten te verzekeren. Moge de Souverein, dien gy verkiezen zult, uwe binnenlandsche veiligheid verzekeren, en dat terzelfder tyd zyne keus voor al de mogendheden een onderpand zy der voortduring van den vrede en de algemeene rust! Moge hy zich wel doordringen van al de pligten, welke hy te vervullen zal hebben! en laat hy nimmer uit het oog verliezen, dat de algemeene vryheid de beste grondslag van zynen troon zal wezen; gelyk de eerbied voor uwe wetten, de handhaving uwer instellingen en de getrouwheid in het houden zyner verbindtenissen de beste middelen zyn zullen, om hem voor allen aanval te beschermen en U te behoeden voor het gevaar van nieuwe schokken!

"Zegt aan uwe landgenooten, dat doodanig de wenschen zyn, welke ik voor hen vorm, en dat zy rekenen kunnen op al de genegenheid, welke ik hun toedraag. Steeds zullen zy my yverig genegen vinden om hun dezelve te betuigen, en om met hen die banden van vriendschap en van goede buurschap te onderhouden, welke voor den bloei der beide staten zoo noodwendig zyn.'

Uittreksel uit eene instructie, onder dagteekening van den 23sten of 25sten January uit Londen afgezonden.

"Men moet alom herhalen dat de Mogendheden zich wapenen tot herstel der wettige beginselen; dat er zich by Koning *Karel* geaccrediteerde agenten van de voornaamste Mogendheden bevinden, dat Koning *Karel* de voogdy van Koning *Hendrik,* zynen zoon, aan zich getrokken heeft. Men moet de volken door oorlogzuchtige geruchten aan het woelen helpen; zy moeten weten dat zy noch vrede, noch rust, noch handel, noch welvaart zullen genieten, dan door het terugkeeren van een stamhuis, hetwelk vyftien jaren hunne welvaart en hun geluk heeft uitgemaakt...... Eene vergelyking daarstellen tusschen den toestand van Frankryk, voor en na de jongste omwenteling..... Dat men de verbindtenissen ken, die de Hertog *van Orleans* heimelyk met den Koning heeft aangegaan..... Dat hy het gezag in handen houdt, op dat de partygangers en woelgeesten die den troon en het altaar omgestoten hebben, er zich geen meester van zouden maken...... Dit alles moet niet verhinderen om ter zelver tyde aan de ware koningsgezinden al het afgryzen en de verontwaardiging te schilderen, welke een Prins moet inboezemen, verrykt door het op zynen wettigen Vorst geroofde.... dat men al het trouwlooze zyner overweldiging in zyne ware kleuren doe uitkomen..... De leiding zal ten gevolge hebben dat men de oproerlingen los zal maken van dezen hertog, dat zy in hem niets dan een verrader zullen zien, terwyl men aan den anderen kant de hoop der koningsgezinden zal voeden, zonder hen verknocht te maken aan den man, die den hem, door overweldiging geschonken troon, niet lang bezitten zal. De liberale bladen zullen U byzonder dienstig wezen.

"Het gedrag der geestelykheid is geenszins wat het na zoo vele weldaden behoorden te wezen... zy schynt in hare handelingen verlamd, en het is te wenschen dat zy eenen meer algemeenen en meer vasten tegenstand aan het nieuw gezag zal tegenstellen... dat men de geheime conferentie bezigen tot het afschilderen van al het hatelyke dier overweldiging... De godsdienst is verloren zoo de wettige Vorsten te gronden gaan...—De geestelykheid zal nagenoeg al de weldaden verliezen, die zy van 's Konings edelmoedigheid ontvangen had.... Dat men niet schroomvallig zy, om republikeinsche denkbeelden te verstrooyen, tot ondermyning van het opgeworpen gouvernement... het goed zal uit het misbruik dier denkbeelden geboren worden.... Frankryk geene republick willende, Europa zich tegen dezelve verklarende, zoo is er voor ons geen gevaar, om die denkbeelden te doen werken tegen deze monarchie van eene nieuwe soort... al wat dezelve kan vernietigen is uitmuntend.... De woelgeesten zelven werken voor ons...., Laat hen eene party voor *Napoleon II* herstellen of die ver scheppen... Wy weten dat Oostenryk hem nimmer zal leveren... het is een uitmuntend middel om den aanval te beginnen... De Belgische zaken zullen noodwendig eene crisis doen ontstaan, men moet zich gereed houden en er zyn voordeel mede te doen... Het Gouvernement des Konings heeft zoo vele belangen in zich vereenigd gehad, dat het onmogelyk is dat dezelve niet weder beginnen te werken, wanneer de vraag op het punt zal zyn van zich te zien beslissen.

"Men moet werken op de ontbinding der nationale garde... de verveeling welke de aanhoudendheid van deze dienst inboezemt, moet hiertoe bevorderlyk zyn... de onkosten welke zy na zich sleept.... *Orleans* heeft voor zich, noch de vreemde mogendheden, noch de koningsgezinden, noch de republikeinen, noch de massa's.

"Tracht het gevoelen te vestigen dat niets volbragt is.—Dat het Zuiden het Noorden als in opstand afmale, en dat het Noorden het Zuiden als in oproer afschildere. —De dagbladen die door den Koning betaald plagten te worden, moeten hunnen diensten blyven verleenen. —Dat men meer openlyk handele, voor zoo verre *zulks mogelyk zal wezen zonder de zaak in gevaar te brengen.*— Zoo de natie aan de vastheid van de nieuwe orde van zaken geloof begon te slaan, zou alles verloren wezen. —Handelt—de rust zou U bederven."

De tegenwoordige Paus is den 18den September 1765, te Belluno, in het Lombardysche Venetiaansche-koningryk geboren, derhalve 65 jaren oud en een Oostenryksch onderdaan. *Leo XII* had hem in 1826 tot kardinaal benoemd. Zyne gevoelens in het staatkundige zyn weinig bekend.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, Feb. 15.—Laatstleden Vrydag, den 11den dezer, heeft de kanselier van den Exchequer, Lord *Althorp,* het budjet ingeleverd. Hy raamde by hetzelve de inkomsten van het volgende jaar op 50,060,000 pond en de uitgave op 46,850,000, hetgeen een overschot liet van 300,000 pond. Het geringe dezer som, zeide hy, zou hem niet veroorloven de lasten zeer veel te verminderen, maar alleen dezelve te wyzigen. Met dit oogmerk had hy zyne aandacht gevestigd op drie soorten van belastingen, te weten: 1°. op dezulken welke zoo hoog waren, dat zy het verbruik verminderden, 2°. op die welke het volk ongelyk drukten, en 3°. op belastingen, op byzondere fabrykaten en hinderlyk voor het volk, terwyl zy weinig inbragten in de schatkist. Hy rekende dat de reductien zoude uitmaken de volgende sommen: op de tabak, de helft is 1,400,000 pond, couranten-zegel en advertentien 190,000, kolen en leyen 830,000, kaarsen 520,000, gedrukte katoenen 500,000, glas 600,000, auctie regt op den verkoop van landeryen 60,000 en diverse belastingen 80,000, te zamen 4,080,000 pond. Ten einde in de hierdoor veroorzaakte vermindering te voorzien sloeg Lord *Althorp* voor, de regten op de wynen gelyk te stellen, in dezer voege: Fransche wynen betalen thans 7 sh. 3 d. per gallon, andere buitenlandsche 4 sh. 10 d., Kaapwyn 2 sh. 5 d.; alle zoude voortaan zonder onderscheid 5 sh. 6 d. betalen. Door elkander genomen, bedraagt dat verbruik van wyn 6,700,000 gallons; een regt van 5 sh. 6 d. zou dus 1,840,000 pond opleveren, terwyl tot nog toe de middelterm der ontvangst 1,585,000; de vermeerderde inkomst zou, volgens verwachting van den minister 250,000 pond bedragen. Uit de belasting op de houtwaren dacht hy eene vermeerderde inkomst van 760,000, doch door hem slechts aangenomen voor 600,000 te erlangen door het ongezaagde Europesche hout met 50 sh., tienmaal meer dan het nu betaalt, te belasten, en de belasting op het gezaagde hout uit Kanada te verhoogen van 5 sh. 9 d. tot 20 sh. Op ruuw katoen sloeg hy een invoers-regt voor van 1 d. per pond, terug te geven op alle bewerkt katoen, hetwelk men zou uitvoeren. Kolen betaalde by den uitvoer, de grove 17 sh. 6 d., de fijne 4 sh. 6 d.; Lord *Althorp* stelt voor om 10 sh. op beide te leggen, hetgeen, dacht hy, 100,000 pond zou opleveren. Vervolgens sloeg hy eene belasting voor op passagiers, reizende met stoomboten, voor eenen afstand beneden de 20 mylen zou men 1 sh. per hoofd, beneden de 30 mylen 2, en boven dezelve 2 sh. 6 d. betalen. In plaats van het auctie-regt wilde hy eene belasting van een half percent op alle transport van land ingevoerd hebben. Eindelyk sloeg hy eene belasting van een half percent voor op alle ter goeder trouw plaats hebbende transporten van eigendom in de fondsen, niet echter voor zoo ver dezelve dienen moest tot zekerheid van geleende gelden.

Hoezeer over het algemeen Lord *Althorps* voorslagen vry veel byval vonden, is tegen den laatsten, in het parlement, maar vooral onder onze kooplieden zulk een storm gerezen, dat hy dit voorstel in eene volgende zitting der kamer, op gisteren, heeft moeten intrekken.—Hy heeft daarentegen voorgeslagen, de vermindering op de tabaks-belasting niet te doen plaats hebben en de belasting op het glas niet in te trekken. De *Times* maakt echter de aanmerking, dat dit laatste overbodig was, vermits de reductie der tabaks-belasting op 1,400,000 pond en de waarschynlyke opbrengst van die op de transporten slechts op 1,200,000 begroot was. Alvorens de belasting op de voordragt der fondsen voor te stellen, had Lord *Althorp* den gouverneur der bank geraadpleegd, die er geen bezwaar in zag:

De Heer *O'Connell* heeft zyne eerste ondernomene regtsverdediging opgegeven en zich schuldig erkend, een besluit hetwelk gewoonlyk eene zachtere uitspraak te weeg brengt over den geen die het neemt, het schynt echter niet dat dit thans het geval zal zyn.